

1

บ้านเนออน (อีกครั้ง)

ปลายเดือนกันยายน ห้องสอบที่สิบห้า

ในห้องซึ่งมีนักเรียนอยู่ประมาณสามสิบคน และนั่งห่างกันมากกว่าเจ็ดร้อยเมตร ทุกคนกำลังตั้งอกตั้งใจกับการทำข้อสอบที่มีราคาคะแนนต่ำสุดขีด แต่มีจำนวนข้อมากมายมหาศาล =_;; เมื่อเอาไปบวกแล้วหารจะเหลือคะแนนไม่เกินสิบ เด็กสาวร่างบางในชุดกระโปรงลายสก๊อตสีฟ้าซึ่งเป็นยูนิฟอร์มของโรงเรียนนี้กำลังตั้งอกตั้งใจทำข้อสอบจนเข้าขั้นน่ากลัว

"มัวเนี่ยชิตตาภาใจ ชัมวงซิงๆ ซึๆ เบๆ จ๊วบๆ จ๊าบๆ"

ในขณะที่เธอกำลังท่องอะไรบางอย่างอย่างเอามาฉัน จนทำให้เพื่อนชายที่นั่งสอบอยู่โต๊ะข้างๆ ต้องหันมามองเธออย่างสงสัยปนไม่แน่ใจ (คิดว่าบ้าไปแล้วหรือเปล่า?)

"-_-๑"

"มัวซัมเน็งซึ้งๆ จี้ๆ แจ่วๆ"

"= ="

"มองอะไรยะ =O=!!"

"เธอ...เธอเป็นอะไรหรือเปล่า"

"ไม่เป็น ไม่เห็นเธอว่าฉันทำเลขอยู่ -๐-!!"

"=_=";

เมื่อโดนตอกกลับแบบนี้ เด็กหนุ่มรู้สึกอยากเอาหัวโขกกับโต๊ะจริงๆ แต่ถึงแม้ว่าสาวน้อยน่ารักจะบอกว่าเธอกำลังทำข้อสอบคณิตศาสตร์อยู่ แต่สิ่งที่เธอต้องออกมาจากปากจิบเล็กๆ นั้น ทำให้ชายหนุ่มค่อนข้างมั่นใจว่าตั้งแต่เรียนมา สิ่งที่เธอต้องอยู่นั้นไม่ใช่สูตรเลข -_-;;

"นี่ สองคนนั้นคุยอะไรกัน ห้ามถามกันในห้องสอบนะ!!"

อาจารย์คุมสอบพูดขึ้นเสียงดัง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต

"ซั่มซุงแดจังกึมบินๆ ม้าไถลิ่งร้ว ถั่วแดงแกงจิ้มเปิดก้าบๆ"

"=_=";

"ซั่มซุงโตชิบายอนด้าซุกซุกิ..."

"เอ่อ...เธออยากให้อันช่วยเธอมั้ย?"

ชายหนุ่มตัดสินใจถามขึ้น หากเขาไม่ทำอะไรสักอย่างล่ะก็ วันนี้เขาคงไม่ต้องทำข้อสอบแน่

"อู๊ย! จะดีหรือตัวเอง แต่ก็โอเคนะ หนึ่งถึงสิบตอบอะไรจะ ๗๐๘"

"สองคนนั้นห้ามถามกันในห้องนะ!!"

"แหม~ อาจารย์ หนูแค่ถามสารทุกข์สุกดิบแม่เค้าเท่านั้นละคะ อาจารย์สุดสวย ^^"

เนออนส่งรอยยิ้มหวานใสไร้เดียงสาไปให้อาจารย์ หลังจากคำว่า 'สวย' หลุดออกมาจากปากลูกศิษย์ อาจารย์สาวก็ทำเป็นว่าไม่เห็นการแอบทุจริตเล็กๆ ที่เกิดขึ้น ในขณะที่เพื่อนสาวอีกคนที่ชื่อว่าหวานก็ได้แต่มองความฉลาดแพรวพราวของเพื่อนอย่างทึ่งๆ เรียกว่าบุญหล่นทับเนออนจริงๆ ที่เธอได้นั่งสอบด้านข้างหัวหน้าห้อง ซึ่งเป็นคนที่ฉลาดที่สุดในห้องสอบนี้แล้ว

พักกลางวัน

"เนออน เธอที่นี่น้ำ..."

"อิจฉาฉันอะคะ --"

"ใครอิจฉาเธอ ฉันทำเองก็ได้ TTATT"

"ดูสิว่าฉันหรือเธอใครจะคะแนนเยอะกว่ากัน ฮึ่ๆ >O<"

"ถึงได้เยอะกว่า เธอก็ไม่ภูมิใจหรอก - -"

"ไอ้ความภูมิใจมันทำให้เธอผ่านเลขมัธยม! เหอะ พอเธอตก
ปลายภาค คุณสมทรวงคงจะมาแหกอกแน่"

"เฮ้! ยัยเปี้ยก ทางนี้ --"

เสียงชายหนุ่มตะโกนเรียกแฟนสาวให้เดินมาหาที่โต๊ะอาหาร ที่โต๊ะ
มีหนุ่มหล่อทั้งสี่กับแฝดสาวนั่งรออยู่ก่อนแล้ว และในวันนี้โต๊ะนี้ก็ยังคง
ความโดดเด่นไว้เช่นเคย เพราะมีคู่รักที่ทั้งโรงเรียนจับตามองกันอย่าง
อิจฉา เช่นคู่ของหวานที่เป็นสาวน่ารักธรรมดาๆ กับหนุ่มตี๋หน้าใสอย่าง
บอล หรือไม่ก็คู่รักที่เคยเป็นคู่แค้นกันมาตลอด แต่ทว่าตอนนี้กลับรักกัน
หวานแหววจนน่าสะเทือนขวัญ

"สอบเสร็จแล้วฉันกับไอ้ต๋าร์จะไปญี่ปุ่นกับไพลิน เพทายนะ" ท๊อป
เริ่มพูดก่อน

"ต๋าร์กับท๊อปไม่เห็นต้องไปเลย บอกแล้วไงว่าเราสองคนไปเองได้
^O^" ไพลินบอกเสียงใส

"ไม่ได้หรอก เกิดมีไอ้เด็กญี่ปุ่นมาจีบเธอสองคนจะทำยังไงล่ะ -O-++"
ต๋าร์รีบพูดสวน

"ไม่เป็นไร เดี่ยวเพทายจะให้เค้าเป็นแค่ก๊าก่อนนั่นล่ะจ๊ะ >_<"

"ฝันไปเหอะ!!"

ทั้งท๊อปและต๋าร์ตอบพร้อมกันโดยไม่ได้ตั้งใจ สรวปว่าปิดเทอม
คราวนี้พวกเค้าจะตามแฟนสาวไปญี่ปุ่น ซึ่งไพลินและเพทายทำเรื่อง
ย้ายไว้เรียบร้อยแล้ว และเมื่อสอบเสร็จพวกเธอก็จะบินไปเรียนต่อที่ญี่ปุ่น
ทันที

"ไอ้บอล ไอ้เปี้ยร์ นายสองคนอะมีโปรแกรมจะไปไหนวะ" ต๋าร์
หันไปถามเพื่อนรักบ้าง

"ยังไม่รู้เลย ไอ้เปี้ยร์จะไปไหนหรือเปล่า หรือจะไปญี่ปุ่นกับไอ้

7

สองตัวนี้ด้วย?"

บอกลั่นไปถามเบียร์ แต่ดูเหมือนว่าเพื่อนของเขาจะไม่ได้สนใจ คำถามเลย (แม้แต่ชนิด)

ตอนนี้เบียร์กำลังวุ่นวายอยู่กับเนออน เมื่อเธอไม่ได้ใส่สร้อยข้อมือที่เขาซื้อให้ในวันเกิด (14 สิงหาคม)

"บอกว่าห้ามถอดใจเล่า --_+ "

"ใส่แล้วมันชอบไปเกี่ยวนู่นเกี่ยวนี่อะ =O="

"ต้องใส่!"

"เดี๋ยวมันหายนะ"

"ถ้าหายฉันจะฆ่าเธอ!"

"บีบคอฉันเลยเถอะ TT^TT"

"พูดแบบนี้... แปลว่าเธอทำมันหายไปแล้วอะ --_+ "

"ใส่นอนแล้วมันหายไปเองอะ TT TT"

"ฉันควรจะทำยังไงกับเธอดีเนี่ย!!"

"วันหลังก็ซื้ออะไรที่มันใส่แล้วไม่หลุดง่ายๆ เเซะ ใส่อีกบ๊อ =O=!!"

"ไปหามาให้เจอนะ ไม่งั้นเธอโดนตีแน่!!"

"นับวันนายยิ่งทำตัวเหมือนเตี้ยฉันนะ =_="

"ก็เธอทำให้ฉันโมโหเองนี่!!"

"คอยดูนะ ฉันจะไปมีฐู =O=!!"

"ว่าไงนะยัยปีศาจ!!"

และแล้วทั้งคู่ก็เริ่มทะเลาะตบตีกัน... เปล่าเลย =_;;

เบียร์ทำได้มากที่สุดคือบีบแขนเนออนแรงๆ ส่วนเนออนก็พยายามแกะแขนตัวเองออกไปๆ ใหม่ๆ เบียร์ก็ลากเนออนเข้ามาถอดตามฟอร์มสองคนนี้คับกันโดยมีงานอดิเรกคือการทะเลาะ แต่พักเดียวทั้งคู่ก็จะกลับมาดีกันเหมือนเดิมราวกับนี่เป็นวงจรชีวิตของยูงก็ไม่ปาน และไม่กินที่ต่อมาอาหารก็ถูกยกมาเสิร์ฟที่โต๊ะโดยรุ่นน้องที่โดนเรียกใช้

"เบียร์ ฉันถามนายว่าปิดเทอมจะไปไหนหรือเปล่า --_+ "

"ไป!! เฮ้ย! ยัยปีศาจ เธอกินจนแก้มจะแตกอยู่แล้วนะนั่น พอได้แล้ว"

ถ้าเธออ้วน ฉันจะทิ้งเธอ!"

"ทิ้งเลยเซะ ้ง่าๆ)-O-("

"แต่เนออนกินแล้วไม่อ้วนนี่นา ^-^" หวานพูด

"เฮ้ย! เบียร์ ช่วยสนใจฉันก่อนได้มั้ยะ -_-"

"อะไรอีกล่ะวะไอ้บอล!!"

เบียร์พูดอย่างรำคาญ ในขณะที่สายต่ายังคงมองแฟนสาวด้วย
อารมณ์หงุดหงิด

"ฉันถามว่าตอนปิดเทอมนายจะไปไหนวะ"

"ไปบ้านเนออนไวย์!!"

พรวด~

"แค่กๆๆ"

"นั่น... ล้าล็กเลยเป็นไง!! เตือนแล้วไม่เคยฟัง เอ้า! ดึมน้ำลงไป"

เบียร์ส่งแก้วน้ำให้เนออนทันทีที่เธอล้าล็กพร้อมกับลูบหลังเธอเบาๆ

สายตาของเขาแสดงความเป็นห่วงเป็นใยออกมาอย่างชัดเจน

แต่ที่เนออนเกิดล้าล็กอาหารขึ้นมากะทันหัน ก็เพราะเบียร์พูดว่าจะ
ไปบ้านเธอนั่นแหละ ซึ่งมันเป็นเรื่องที่น่ากลัวและน่าสยดสยองมากจริงๆ
ไม่อยากจะคิดเลยว่าเบียร์ต้องเจออะไรบ้าง

"เมื่อคืนนี้นายพูดว่าไงนะนายเบียร์บุด นายบอกจะไปบ้านฉันนั่น
หรือ =O=!! แค่กๆๆ"

"ก็ใช่ไง ดึมน้ำลงไปอีก เดี่ยวก็ตายหรือก -_-"

"นายจะหาที่ตาย ไม่ต้องถ่อไปไกลถึงบ้านฉันก็ได้นะ"

"ปากเธอทำด้วยอะไรวะเนี่ย จะมีสักนาทีมั้ยะที่เธอจะเลิกแข่งฉัน"

"มันก็จริงอย่างที่ขี้ขี้เตี้ยว่านะไอ้เบียร์ นายจะไปบ้านขี้ขี้เตี้ยทำไมวะ
อยากไปตายหรือไร รู้ๆ กันอยู่ว่าพี่ชายขี้ขี้เตี้ยนี่หวงน้องขนาดไหน"

ทีอุปพูดขึ้นมา และในหมู่อดีต (เทเลทาบี้) ต่างก็พยักหน้าเป็นเชิง
เห็นด้วยว่าเบียร์ไม่น่าทำเรื่องเสี่ยงอันตรายชวนถึงขนาดแบบนั้น

"เฮ้ย! ที่ไปเนี่ย ไปเรียนศิลปะต่อสู้อตามพี่เฮียสามเฮียสี่บอกไง"

"พี่ฉันรับนายเป็นศิษย์ตั้งแต่เมื่อไรเนี่ย และนายจะเรียนไปเพื่อ

อะไร ทุกวันนี้ยังแรดไม่พออีกหรือไงฮะ =O=!!"

เนออนรีบพูดขึ้นทันที เพราะไม่น่าเชื่อว่าพี่ชายของเธอทั้งสองคน
นั่นก็คือเฮียสามและเฮียสี่จะยอมให้เบียร์คบเธออย่างง่ายดายแบบนี้
แถมพวกเขากลับดูสนิทสนมกันเหลือเกินราวกับว่าเคยรู้จักกันมาก่อน
และพักหลังๆ มานี้เธอยังเห็นพวกเขานัดออกมาคุยและดื่มกันบ่อยๆ
ตอนแรกเนออนก็คิดว่าเป็นเรื่องดีที่พี่ชายแะมาเจอเธอบ่อยๆ แต่ตอนนี้
เธอชักไม่ค่อยชอบใจซะแล้วว๊ว เพราะดูเหมือนว่าพวกเขาจะชอบแอบ
ซุบซิบพูดคุยกันในเรื่องที่ไม่รู้

"เธอร่าฉันแรดงั้นหรือ =_="

"เปล่านะ -O-!!"

"เฮีย! อย่าเพิ่งทะเลาะกัน สรุปว่านายจะไปบ้านยายเดี๋ยวนี้ไหม๊"

"ใช่"

"อ้อ... พี่บอล หวานก็จะไปเที่ยวบ้านเนออนช่วงปิดเทอมด้วยนะ
ขอแม่ไว้เรียบร้อยแล้ว ^-^"

เมื่อหวานบอกจะไปบ้านเนออนด้วยอีกคน ทำให้บอลตัดสินใจ
ได้ทันทีว่าเขาควรจะไปไหน

"งั้นไอ้ดาร์ไอ้ทอปไปญี่ปุ่นกะยายแฝดเหอะ ฉันจะไปบ้านยายเดียวกับ
ไอ้เบียร์แล้วก็หวาน"

"เออ... ขอให้นายกลับมาแบบครบสามสิบสองนะเพื่อน 55+ >_<"

ทอปอวยพรเพื่อนด้วยเสียงหัวเราะ แน่นนอนว่าการที่เบียร์จะฝ่า
ดงอหันทให้ครบทุกด่าน เขาอาจจะได้ตั้งไปสวรรค์ก่อนแน่ๆ เบียร์
มองหน้าเพื่อนอย่างเข้าใจความหมาย แล้วหันไปมองแฟนสาวที่เขาพุ่มเท
ให้เธอมากมายขนาดนี้ เธอจะรู้บ้างมั๊ยนะ?

ก่อนหน้านี้...

"พอปิดเทอม ยัยเนออนของเราต้องกลับบ้านในซะสิ"

"ใช่แล้วเฮียสาม! เตี่ยถึงเรียกไอ้จ๊อให้มาอยู่ที่นี้ด้วย ฮึม! อยากจะ
บ้าตายไ๊ว >_<"

"อ้าว เตี่ยรู้แล้วหรือว่าเนออนเรียนอยู่ที่ไหน"

เบียร์ถามผู้ชายสองคนตรงหน้าที่กำลังหน้าดำคร่ำเครียด

"เออดี ไม่รู้ว่าเฮียหนึ่งเกิดบ้าอะไร ดันไปบอกเตี่ยว่าเอาเนออนไป
อยู่โรงเรียนประจำ TT-TT" สามพูด

"ใช่แล้ว เพราะฉะนั้นแกต้องรีบไปเคลียร์กับเฮียสองให้เสร็จ
หลังจากนั้นก็รู้ว่าเฮียหนึ่งแล้วก็ถล่มเตี่ย เสร็จแล้วก็ไปปาดคอไอ้ได้ -O-!!"

"จากนั้นผมก็ไปเข้าซังเตลินะ" เบียร์ต่อ

"เอ่อ... ฮ่าๆๆ >_< เอาเป็นว่าปิดเทอมนี้แกต้องมาอยู่ที่โรงฝึก"

"ใช่แล้ว แกต้องอุทิศตัวเพื่อการฝึกซ้อม และไปสู้กับเฮียสองของเรา!!"

ตอนนี้ทั้งสามคนกำลังพูดคุยกันอยู่ในร้านอาหารริมแม่น้ำแห่งหนึ่ง
ทั้งสามและสี่ต่างก็ต้องรีบกระตือรือร้นหาทางช่วยเหลือน้องสาวให้รอดพ้น
จากการแต่งงานกับสิ่งมีชีวิตที่คล้ายถึงขยะ และทั้งสองคนยังเล่าให้เบียร์
ฟังว่า ตอนนี้ดูเหมือนเฮียหนึ่งจะรู้ว่าพวกเขาให้การสนับสนุนเบียร์อยู่
เพราะพี่ชายคนนี้แหละที่มาคาดคั้นเอาคำตอบจากพวกเขาทั้งสองคนว่า
รู้จักกับเบียร์หรือไม่ รู้มั้ยว่าเบียร์เป็นแฟนของน้องสาว

ตอนนี้ไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น เนื่องจากฝ่ายเฮียหนึ่งยังคงเจ็บและ
นั่งเฉย ส่วนในตอนนี้เบียร์ก็กลัวเหลือเกินว่าเฮียหนึ่งจะไปเป็นฝ่ายได้แทน
เขาละก็กลัวจริงๆ

"เอาเป็นว่าปิดเทอมก็มาละกันนะ ไอ้เบียร์ >O<"

"ได้ -_-"

"งั้นมาช้ำเหล้ากันเหอะ เอ้า! เฮียสาม ไอ้เบียร์ ชน!! เพื่อความ
สำเร็จของพวกเรา >_<"

เคร็ง~!

เดือนตุลาคม สนามบินดอนเมือง

"บ้ายบายค่ะพี่ไพลิน พี่เทพาย แล้วชื่อขนมมาฝากเนออนมั่งนะ
=O=!!"

"เอ่อ... เนออนจะ พี่ไปเรียนต่อนะ ไม่ได้ไปเที่ยว ^-^;;"

//

"พอกลับมาก็ต้องชื่อของฝากไม่ใช่เหรอ =_="

"อ้อ ใช่จ๊ะ ๗-๗;"

ตอนนี้ทุกคนกำลังอยู่ที่สนามบิน ซึ่งทั้งหมดก็พากันยกโขยงมาส่ง
ไพลิน เพทาย รวมทั้งท้อปกับต๋าร์ที่ติดสอยห้อยท้ายตามไปดูแลแผนด้วย

"รักษาตัวดีๆ นะคะพี่ไพลิน พี่เพทาย T-T"

หวานอกร้องให้ไม่ได้ เมื่อคิดว่าต่อไปนี่เธอจะไม่ได้คุยกับพี่สาวสอง
คนนี่แล้ว

"หวานก็เช่นกันนะจ๊ะ มีเวลาก็มาเยี่ยมพวกพี่บ้างนะ" เพทายกอด
หวานเบาๆ

"แหม~ ไปเยี่ยมพี่สองคนที่ญี่ปุ่น หวานก็ต้องกินแกลบทั้งเดือนสิ"

"เดี่ยวพี่ส่งตัวเครื่องบินมาให้ก็ได้จ๊ะ ๗-๗;"

"เออ...ถ้าส่งมาละก็ ต้องส่งให้เนออนด้วยนะ หวานคงไม่กล้าขึ้น
เครื่องบินคนเดียวหรอก =O=!!"

"ใครบอกจะยัยบ้า TTOTT"

บรรยากาศเศร้าๆ หายไปกลายเป็นเสียงหัวเราะแทน สำหรับบอล
และเบียร์ พวกเขาไม่ได้พูดอะไรมากมายนัก พวกเขาจะบินไปเยี่ยมเธอ
สองคนที่ญี่ปุ่นเมื่อไรก็ได้ ทั้งคู่จึงบอกลาแฝดสาวทั้งสองสั้นๆ เท่านั้น

"ตั้งใจเรียนล่ะ ว่างๆ จะไปเยี่ยม ไซคตินะ --" บอลว่า

"ถ้าเจอผู้ชายหล่อๆ ดึกๆ ใส่สองตัวนี้ก็เอามันไปเลยนะ"

"ตกลงจ๊ะเบียร์ ๗O๗"

ทั้งไพลินและเพทายตอบพร้อมกันเสียงใส เป็นเหตุให้ทั้งต๋าร์และ
ท้อปจ้องเบียร์เขม็ง เมื่อมีเสียงประกาศเที่ยวบินที่จะไปญี่ปุ่น แฝดสาว
ทั้งสองคนก็กอดลาทุกคนเป็นครั้งสุดท้าย ส่วนท้อปกับต๋าร์เดินถือกระเป๋า
พวกเธอล่วงหน้าไปก่อนแล้ว

"ลาก่อนพี่ไพลิน พี่เพทาย ลาก่อนคะ TT TT"

"แล้วกลับมาบ๊ายบายนะ =O=!!"

"พูดเรื่องอะไรของเธอเนี่ยยัยปีศาจ"

"นายเลิกเรียกฉันแบบนี้ไปตั้งนานแล้วนะ ปีศาจ... น่าเกลียดซะมด"

-O-+"

"ราคาถูกว่า ชอบทะเลาะกันนักก็เล็กๆ กันไปซะเลยสิ --"

บอกลพุดขึ้นอย่างราคาถูกลง เลยทำให้ถูกเบียร์โบกหัวฟรีๆ ไปหนึ่งที แล้วผู้ชายสองคนนี้ก็ผลัดกันตบหัวไปมาราวกับคนโรคจิตที่ไม่รู้จักโต =_;;

10 ตุลาคม 11.35 น. ~ โรงเรียนศิลปะต่อสู้อู๋ VT (วิจิตสกุล) ~

ตอนนี้ฉันกำลังรอเจ้าพวกบ้าทั้งหลายที่กำลังจะกลับบ้านของฉัน =_;; ไซ้แล้ว หลังจากไปส่งพี่แฝดสองคนฉันก็กลับมาอยู่บ้าน คิดถึงเตี้ย แล้วก็เฮียทุกคนจิง TTOTT แต่ทำไม เตี้ยทำไมเตี้ยต้องมาพูดเรื่องไอ้ฉัน นั่นด้วย แยกที่สุด! แต่คิดถึงหน้าหมอนั่น มันก็ทำให้ฉันแทบจะอ้วกแล้ว TAT สามี่ใหม่ของฉันหล่อกว่าเยอะเลย

จะว่าไปแล้ว นายเบียร์บูดนี่ก็คึกจะมาเรียนต่อสู้อู๋ที่นี้ได้ไงกันนะ นี่คงจะมาอยู่กินนอนเป็นเชื้อราที่นี้เลยสิ =_;; คือว่าที่บ้านของฉันเนี่ย เอ้อ...ต้องบอกว่าเป็นโรงฝึกสินะ -O-;; ในช่วงปิดเทอมแบบนี้จะมีนักเรียนมาลงเรียนเยอะมากๆ แล้วยิ่งพวกที่อยากเก่งไวๆ ก็จะมีอยู่แบบ ปักหลักที่นี้เลย กินนอนที่นี้เสร็จสรรพ ไม่ต้องกลับบ้านกลับช่อง เข้าก็ตื่นขึ้นมาทำความสะอาด จ่ายค่าข้าวค่าที่พักในราคาบรรณุก (เฮียกะเก็บแค่เป็นค่าน้ำค่าไฟเท่านั้นเอง --) สายหน่อยก็เริ่มเรียนต่อสู้อู๋ ตกเย็นก็อาบน้ำกินข้าวแล้วก็นอน --;; นี่เป็นระบบที่นิยมมาก เข้ามาอยู่กินนอนแทบจะอัดกันเป็นปลากะปองตายไปแล้ว =_;;

แต่ฉันว่าคนอย่างเบียร์ไม่ได้มีจุดประสงค์จะมาเรียนอะไรพวกนี้หรอก หมอนั่นต้องมีเรื่องลับลมคมในอะไรแนวๆ -- นอกจากนายเบียร์บูดก็ยังมีบอลกับยัยหวานอีก สองคนนี้ก็พอกันเลย บ้านช่องไม่รู้จักกลับ ต้องมาอาศัยหลับนอนที่บ้านฉันอีก =_;; บอลมาในรูปแบบเดียวกับไอ้เบียร์คือมาฝึก ส่วนยัยหวานมาในฐานะเพื่อนเลิฟที่ทำให้เฮียหนึ่งกับเฮียสองตกใจที่ฉันบอกว่า 'จะมีเพื่อนผู้หญิงมาค้างที่บ้านด้วย' =O=;; มันน่าอะเมซิ่งมากใช้มัยคะเสี่ยๆ ทั้งหลาย (ยัยนี้ไม่ค่อยมีเพื่อนผู้หญิงคบ --)

"เฮ้!! ลูกสาวของเตี้ยมานั่งทำอะไรอยู่ตรงนี่เนี่ย"

13

"มารอเพื่อนอะ =O=;"

"ที่บอกว่าจะมาเรียนที่นั่นะหรอ"

"ใช่แล้วเตี้ย >O<"

"ทำไมไม่ไปรอข้างในล่ะ มานั่งแถวนี้ผู้ชายเยอะแยะ ถ้าพวกนั้น มาจับลูกสาวของเตี้ยจะทำไงเนี่ย -O-!!"

"ไม่มีหรอก ก็เตี้ยเขียนกฎตัวบักควายว่า 'ห้ามยุ่งกับลูกสาวเจ้าของ โรงฝึกอย่างเด็ดขาด!!' เป็นกฎข้อแรกเลยนี่"

"ไม่ได้หรอก เกิดพวกนั้นละเมิดละ -O-!!"

จะว่าไปเตี้ยฉันนี่วันยิ่งเถียงได้ข้างๆ คุๆ เหมือนเด็กกะ ตั้งแต่ กลับมาบ้าน ฉันเถียงกับเตี้ยมากกว่าเจ็ดพันคำแล้วนะ สูดยอดมัย =_="

"ก็เตี้ยยังเขียนต่อท้ายว่า 'หากใครไม่ทำตามกฎข้อบังคับ จะถูก เนรเทศให้ออกไปพร้อมโดนรุมสกรัม'"

"ถึงนั้นก็เหอะ ยังไงลูกสาวจะต้องหมั้นกับฉันนะ"

วกมาเรื่องนี้อีกแล้ว TOT

"ถ้าถึงวันนั้นจริง เนออนจะปาดคอตาย =_="

"ทำไมลูกสาวถึงได้ต่อต้านแบบนี้เนี่ย เตี้ยทำเพื่อความสุขของลูกแท้ๆ"

"มันเป็นความสุขของเตี้ยคนเดียวต่างหาก ไม่ใช่ของหนูเลย =O=++"

พูดจบฉันก็เดินหนีเตี้ยออกมา ปล่อยให้ท่านตะโกนเรียกชื่อฉัน อยู่คนเดียวจนกว่าจะพอใจ

"จะไปไหนเนออน กลับมาหาเตี้ยก่อน TTATT"

หลังจากไม่มีแว้วว่าฉันจะกลับไปคุยด้วย เตี้ยก็เลยไปเดินสำรวจ ดูโรงฝึกกับลุงสมุนหน้าโหดสองคนที่ชื่อ 'กิม' กับ 'ฮวย' ฉันไม่รู้ว่าคุณสอง คนนี้เคยถามแม่มั่งหรือเปล่าว่าได้ปรึกษาใครเรื่องชื่อลูกมั่งมัย เพราะ เวลาสองคนนี้อยู่ด้วยกัน ฉันมักจะเรียกรวมกันว่า 'ลุงกิมฮวย' =_;;

ตอนนี้ฉันได้ข่าวว่าไอ้ไฉ่บินไปแข่งที่ย่องกง อีกไม่นานก็จะกลับมา แล้ว TTOTT ไม่นะ ไม่อยากจะคิดเลย แค่เห็นหน้าฉันก็จะอ้วกอยู่แล้ว เตี้ยนะเตี้ย คิดบ้าอะไรก็ไม่รู้ TTATT

บริน!! เอ๊ยด~